

N:o 147.*Af Herr C. J. Svensén: Om upphäfvande af 15 Kap. 2 § Rättegångsbalken.*

Det har i alla tider händt och kommer allt framgent att hända, att, då något lagstadgande, genom tidens förändrande inverkan på ett folks seder och föreställningssätt, blifver föråldradt, faller det i glömska och efterlefves icke. Finnes det likväl kvar och någon gång återopas, måste det tillämpas, oaktadt det hos både domare och parter kan väcka en oangenäm sensation. Sådant har äfven förhållandet blifvit med sista momentet i 15 Kap. 2 § Rättegångsbalken, hvilket förbjuder dem, som hafva Kronans uppbörd, att föra andras talan. Om det någonsin funnits ett grundadt skäl för detta stadgande, så må det sökas hos forntidens föreställningssätt, ty numera kan det icke af vanligt förstånd utgrundas. Jag behöfver endast påpeka, hvilken ofantlig stor del af Rikets embetsmannakår, såsom magistratspersoner, tulltjenstemän, landtstatstjenstemän m. fl., som icke ega att för sin närmaste anförvandt, ännu mindre för någon oskyld, utföra en rättegång, och detta i en tid, då de sednaste kompetensförfattningarne af en stor del sådane tjenstemän uttryckligen fordra juridisk bildning. I en landsort blifver härigenom ofta en part bringad att om rättegångsbiträde hänvända sig till mindre kunnige personer, hvilka härtill sakna nära nog alla kvalifikationer utom den negativa att icke hafva Kronans uppbörd om händer, fastän det borde få ligga i hvarje medborgares eget skön att till sitt ombud utse den person, som har hans förtroende och som han dertill finner lämplig.

Att en ny rättegångsordning i sinom tid blifver för Riksdagen framlagd till antagande, derom är jag förvissad, hvarvid möjligen hela 15 Kap. Rättegångsbalken kan komma att omarbetas, men som detta kan dröja på tiden ännu några år och jag anser det omnämnda lagrummets undanrödjande högt påkalladt, har jag icke dragit i betänkande att redan nu föreslå,

att sista momentet i 2:dra § 15 Kap. Rättegångsbalken må ur allmänna lagen alldeles utgå.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1867.

C. J. Svensén.